

Nhà có nhành cây tùng xanh biếc

Tác Giả: Trn Thùy Mai
Thứ Ba, 15 Tháng 3 Năm 2011 10:24

Nhành cho đến nay là hài cốt của bà vẫn còn trong phòng mở tiếp theo của nghĩa trang Zoshigaya, nhà có nhành cây tùng xanh biếc và tiếng quạ kêu man mác buồn trong nhành buổi sáng mùa xuân.

Ando Chie cúi xuống, nhúng ngón tay vào chậu nước. Nước ấm và ấm. Nàng kéo màn che của sofa. Ngoài kia, mặt cây anh đào vẫn nở, nhành nhành hoa rơi xuống trang hoàng.

- Xin ngài vào tiếp khách nhé.

Giọng nàng nhẹ nhàng và phép.

Ngoài ba mươi tuổi, Chie mảnh khảnh và buồn bã trong bộ kimono giản dị màu lam. Là người giúp việc cho hoàng thân Công tử Đ, cô đến đây đã hai năm theo sự bố trí của chị tá Wanatabe.

□□□□□□□□

Ki Ngoi h u Công Đ

Năm y hoàng thân đã ngoài năm mươi tuổi, dáng vóc nho nhã nhành khuôn mặt gọn gàng buồn. Ông chăm chú viết, nhành ch Nho chân phẫn nộ rồi tiếp trên giấy trắng. Thấy Chie, ông ngẩng lên, viết tiếp:

- Mời tiếp. Ta mời tiếp hôm kia...

Chie mỉm cười. Ông hoàng Việt Nam này rất lịch sự tiếp khách. Nhưng Nho rất thích sự. Bao giờ cũng thế, Chie rất công nghiệp với ông.

Chie đến gõ, đặt tay lên nút áo ông. Chiếc áo năm thân màu nguy hiểm ch vùi rồi nhành khuy vùi. Nho đã hai mươi năm, ông vẫn mặc áo Việt. Nhành chiếc áo ông đem theo từ Việt Nam đã cũ nát lâu, chiếc áo này là do Chie phẫn theo áo cũ để may cho ông, ki u áo Việt trên n n l a Nho.

Nhành hôm nay, ông hoàng d n ng nh trái tính h n m i ngày. Ông chùn l i, xoa tay, ánh mặt đ y nghi k :

- Đ ta yên!

T lúc Chie mời đến đây, ông vẫn đã không tin nàng. Ông không cho nàng sắp xếp tiếp tiếp trên bàn ông, dù chúng th n ng r t l n x n. M i l n đầu m, ông c gi u không cho nàng sẵn sóc.

Chie là người do quân đội Nho t c đ n. Ông nghi k nàng nhành không th t k h c nàng. Ông kh kh không cho nàng ch m t i đ ng th t , nhành l i quá c n nàng thu đ n gi n ng n m b b n, pha cho m trà buổi sáng, khâu l i áo x n ng, c ánh mặt c n ng quy t c a nàng m i l n b t ông đi t m...

Nhành hôm nay nhìn viết ông, Chie l n ng l n ng không nài ép gì n a. Nàng quay ra mặt lúc r i t r vào v i khay trà. Nàng đã quen, nhành lúc căng th n g th này ch có m t m trà Tàu m i có

Nội có nhợng cây tùng xanh biếc

Tác Giả: Trn Thùy Mai

Thứ Ba, 15 Tháng 3 Năm 2011 10:24

---

thờ làm ông dờ u lờ i.

Bờ c qua ngờ ch cờ a, nàng khờ ng lờ i. Kờ ngoờ i hờ u Cờ ng Đờ , hoàng đờch tôn đờ i thờ năm cờ a vua Gia Long đờng bờ ng mờ t khờc.

Ando Chie vờ i vờ đờ t khay xuờ ng án thờ , chờ y đờ n đờ lờ y mái tóc chờ m bờ c đờng rờ rờ i gờ c vờ phía trờ c. Tờ m thân gờ y mờ ng cờ a ngờ i đờn ông nhờ muờ n sờ p xuờ ng trong tay nàng.

- Đờ n hờ ... hoàng tờ ...

Chie cờ nghĩ ông sờ đờ y nàng ra. Nhờ ng lờ n này Cờ ng Đờ chờ ngờ ng lên, mờ t nhìn sờ ng vào khoờ ng khờng trờ c mờ t. Nàng nhờ nhàng chờ m nhờ ng giờ t nờ c cờ a ra quanh đời mờ t thờ t thờ n. "Cờ chuyờ n gì...?".

Cờ ng Đờ khờng kiờ m chờ đờ c, khờc nờ c lên: "Bác Phan mờ t rờ i!".

Tờ i Tokyo mờ t buờ i chiờ u tháng tờ , Cờ ng Đờ nhờ n đờ c thờ báo. Phan Bờ i Chờu, ngờ i đờ tìm đờ n ông khi ông mờ i hai mờ i mờ t tuờ i, đờ tôn ông làm minh chờ cờ a phong trào Đờng du chờ ng Pháp. Ngờ i đờ đờn ông sang Nhờ t đờ tính chuyờ n phờ c quờ c lâu dài. Vờ c Phan Bờ i Chờu bờ bờ t Thờ ng Hờ i đờ là mờ t đờn quá mờ nh đờ i vờ i ông. Tờ ngày y, ông khờng thời cờ m thờ y lờ c lờng, hoang mang; cờ m giác thờ i chí thờ nh thờ ng lờ i ám nh ông, ông phờ i hờ t sờ c chờ ng lờ i. Bờ y giờ Phan Bờ i Chờu đờ mờ t. Hờ n ba mờ i năm lờ u vong trên đờ t Nhờ t, bao nhiờ ý chí, nghờ lờ c cờ a ông đờ ng nhờ đờ c truyờ n tờ sờ c mờ nh tinh thờ n cờ a con ngờ i này. Vờ y mà giờ đờy ngờ i y khờng còn nờ a. Sờ phờ n đờ bờ rờ i ông giờ a mờ t thờ giờ i mênh mông xa lờ , trong cờ nh tiờ n thờái lờ ng nan.

Khờng phờ i là chuyờ n có thờ chia sờ vờ i Ando Chie, nhờ ng biờ t nói cùng ai nờ i lờ thờ này.

Phong trào Đờng du đờ tan rờ , Trờ n Đờng Phong đờ tờ vờ n, Tờng Bờ t Hờ , Nguyờ n Siờu đờ trờ n đờ , chờ còn mình ông trờ trờ i giờ a trờ i cùng đờ t tuyờ t.

Chie cờ gờ ng an nờ i ông, dù khờng biờ t ngờ i chờ t là ai. Nàng đờu ông vào giờ ng, đờ p chờn, buờng mản cho ông.

"Đờ mờ c ta" - Cờ ng Đờ nói, xua tay, quay mờ t vào góc tờ i.

Chie gờ t đờ u, nàng ém mản vào đờ i nờ m, bờ c lờ i mờ y bờ c.

"Chie, đờ ng đờ i!".

Ông ta bứ lờ y tay nàng. Chie cờ m thờ y tờ t cờ nờ i cô đờ n, hoờ ng loờ n cờ a ngờ i đờn ông. Nàng cúi xuờ ng, lờ ng tay vào chờn, ôm lờ y ông vờ vờ , bờ t giác nàng cừng rờ i nờ c mờ t.

"Thờ p thờ ng đờ n hờ lờ m". Chie nói, nhờ ng tiờ ng rờ t giờ n đờ , nàng biờ t rờ Cờ ng Đờ khờng giờ i tiờ ng Nhờ t, và nàng cừng khờng biờ t lờ i an nờ i nào hờ n. Nhờ ng linh cờ m đờ y cho nàng biờ t phờ i làm gì: nàng ghé nờ m bên ông và pờ ông bờ ng thân thờ m áp cờ a mình.

***

Đờm y trờ i mờ a, khi trờ i sáng Chie cuờ n mản, mờ hé cờ a sờ , nàng nhìn thờ y nhờ ng cờnh anh đờo sừng nờ c. Nàng đờ t chờ u nờ c nóng cờ nh giờ ng, nhúng chiờ c khờn bờng trờ ng muờ t rờ i vờ t thờ t rỏ. Ngờ i đờn ông cờ a nàng đờ tờ nh giờ c. Nàng cúi xuờ ng, mờ m cờ i đờ u dờng, lau mờ t cho ông.

Kờ ngoờ i hờ u nờ m lờ y tay nàng, vờ mờ t ông lờ vờ biờ t n. Chờ c lát, ông quên ngờ i đờn bà này là ngờ i cờ a quân đờ i Nhờ t. Ba mờ i năm lờ u lờ c trên đờ t nờ c này, ông đờ nhiờ u lờ n đờ c chờ che. Ông Innukai và Kashiwabara đờ bờ o bờ c ông, thuyờ n trờ ng tàu Yayomaru đờ hờ t lòng che chờ ông thờát khờ i sờ truy lờng cờ a mờ t thám Pháp. Đờ là chuyờ n hai mờ i, ba mờ i năm trờ c. Lúc đờ ông còn trờ , chí khờ còn hờng hái; gờ n mờ i năm nay, tờ khi Innukai bờ ám sát rờ i, ông quá chờ t vờ t vờ i cuờ c sờ ng, cô đờ n, mờ t mờ i. Phờ i nhờ n sờ bờ o trờ cờ a lờ c quân Nhờ t là bờ t đờ c đờ , ông khờng thờ khờng đờ a vào ngờ i Nhờ t, nhờ ng ông biờ t Nhờ t và Pháp có thờ bờ t tay vờ i nhau bờ t kờ lúc nào. Ando Chie có phờ i là tai mờ t cờ a quân Nhờ t khờng? Ai biờ t đờu đờ c. Dù sao lúc này bên ông chờ còn có nàng thời. Giờ phứt này nàng đờng đờ u dờng lau mờ t ông. Cờ m

Nội có nhợng cây tùng xanh biếc

Tác Giả: Trn Thùy Mai

Thứ Ba, 15 Tháng 3 Năm 2011 10:24

---

giác đợc chăm sóc làm ông búi ngúi a .

Chie chuyợn dợn chiợc khăn nóng xuợng cợ và ngợc ông, nàng nhợ nhàng mợ khuy áo đợ lau vai và lợng. Bợng Cợng Đợ buợt miợng:

- Vợ Viợt Nam !ợc gì ta đợc vợ Viợt Nam !

Chie khợng lợi mợt giây, rợi nàng hiợu, nhợ vợ vào lợng ông nhợ dợ dành:

- Rợi ngài sợ vợ, nhợt đợnh có ngày ngài sợ vợ mà.

Ông hoàng lợu vong cợm thợy mợm lòng, ông siợt chợt tay nàng nhợ muợn cợm nợ. Trong lúc đợ Chie lợi thợy lòng âm thợm mợt nợi buợn. Ông sợ đi, sợ xa nàng, chợc chợn sợ có ngày y...

Cuợi tháng, đợi tá Wanatabe gợp Ando Chie Bợ Tợ lợnh lợc quân. Nhợ thợng lợ, Chie nói vợ i ông vợ tợt cợ nhợng sinh hoợt cợa Cợng Đợ. Wanatabe hợi:

- Cô có thợy ông ta tiợp khách khợa tợ xa tợi không?

- Không .

- Ông ta có nhợn thợ tợ, tin tợc gì tợ Viợt Nam ?

- Không .

Chie trợ lợi, chợc chợn đợn nợi Wanatabe không hợi thêm gì nợa. Ông ta nhìn Chie tợ đợu đợn chân nhợ muợn đánh giá lợi quan hợ giợa nàng và ngợi ngoợi quợc lợu vong y. Chie đợ mợt, nàng hiợu cái nhìn cợa đợi tá. Chợc chợn là ông ta rợt khuyợn khích viợc nàng lên giợng vợ i ngợi đờn ông kia, đợu đợ rợt có lợi cho công viợc. Chợ có đợu, ông ta không biợt hôm qua nàng đã mợm cho Cợng Đợ, không phợi vợi tợ cách mợt nhân viên cợa lợc quân Nhợt, mà vợi tợt cợ tợm lòng cợa mợt ngợi đờn bà.

Năm năm sau.

Chiợn tranh khợc liợt trên khợp đợt nợc hoa anh đào. Nhợng trợn bom Mợ dợi xuợng. Nhợng ngôi nhà bợng gợ và giợy cháy phợng phợng trong các góc phợ Tokyo .

Đờng mùa lá đợ nhợng chợng còn ai nghĩ đợn lợ hợi mùa thu... Chợ còn nhợng đờn ngợi tợn cợ đợt đếu nhau chợy. Ando Chie gợi quợn áo vào hai chiợc tay nợi. Vợi vàng, nhợng nàng không quên nhợng chiợc áo lợa năm thân, áo dài the, khăn xợp, và cợ bợ bình trà Tàu nhợ xúu.

- Ông i!

Chie gợi. Hoàng thân giợt mình, quay ra. Hôm nay ông mợc Âu phợc chợnh tợ. Trong cợnh chợn rợn cợa Tokyo, vợ chợnh tợ cợa ông trông thợt lợc lợng.

"Mình đi thôi, ông . Mợi ngợi đợu tợn cợ vợ quê, chiợu nay là chuyợn chót".

Hoàng thân hợt hoợng:

- Nhợng ta còn phợi chợ máy bay... Biợt đờu ngày mai máy bay sợ tợi.

Chie nhìn ông, xót xa. Cuợi tháng bợy, nợi các Suzuki Kantaro đã tợ chợc bợa tiợc linh đờng đợa ông vợ nợc. Sau ba mợi hai năm xa quê, cái tin đợc vợ nợc làm ông bàng hoàng. Trong bợa tiợc linh đờng tợi khách sợn Đợ Quợc, ông hân hoan tợ giợ hợt các chính khách đã ngợ hợ ông...Mãi đợn lúc sợp ra sân bay Haneda, cợm gợi thợc ỏn đợng tợ tay Chie, ông mợi nhìn thợy vợ buợn trong mợt nàng. "Đợng buợn Chie, ta vợ nợc rợi sợ tính chuyợn đón nàng sang". Chie mợm cợi. Vợ Viợt Nam, ông còn có ngợi vợ cợ và hai con nay đã lợn. Ngợi vợ mà ông đã xa cách tợ năm hai lỏm tuợi. Ông sợp vợ vợi ngợi đờn bà y. Nàng cợm thợy buợn, nhợng nàng mợng cho ông.

Ngày hôm y ông đi, rợi đợn tợi mợt lợi quay vợ. Ông kợ, trên sân bay, nhân viên Bợ Tham mợu lợc quân Nhợt và ký giợ báo chí tợ tợu đợ tiợn chân ông...Nhợng máy bay tợ Sài Gòn không đợn đón. Ông quay vợ, ngợ vợt trên giợng, mợt mợ trợng trợng nhìn lên cao...Chie tháo giầy cho ông, lau mợt cho ông. Nàng nhợ nhợ bợ o ông: "Ông , đợng buợn, chợc máy bay bợ trợng i gì đợ thôi, mai lợi đợn y mà!".

Tợ đợ hôm nào nàng cũng quợn sushi cho ông đờm theo... Hôm nào ông cũng ra phi trợng

Nội có nhợng cây tùng xanh biếc

Tác Giả: Trn Thỳ Mai

Thứ Ba, 15 Tháng 3 Năm 2011 10:24

Haneda, hôm nào ông cũng trờ vờ. Hn năm hôm sau, nhân viên ọc quân ọc ký giờ không còn ai đợn nờ a, chờ còn ông ngày ngày mợt mình ngợi đợi. Lờ i thờ i tờ i, rờ i lờ i thờ i vờ.

Và hôm nay, ngày cuờ i tháng bờ y, bom B29 cờ a Mờ đã trút xuờ ng Tokyo, ông vờ n còn nghĩ đợn chuyờ n đợn phi trờ ng chờ đợi. Chie bờ o ông:

- Mình phờ i đi thôi ông ờ! Phờ i chờ y vờ quê, nờ u không là chờ t.

- Đúng rờ i, nàng cờ đi, ta ờ lờ i, biờ t đờ u...

Chie nờ m lờ y tay ông. Bàn tay ông gờ y quá. Vờ i mờ i ngờ ờ i, ông là mợt hoàng thân, đờ ọc các cờ quan tiờ p đợn, các ký giờ sẵn tin, đờ ọc các nghờ sĩ bờ o trờ... Còn vờ i nàng, đây là mợt ngờ ờ i đàn ông tha hờ ng, lờ c lờ ng, túng thiờ u, cờ đờ c... Lúc này, nàng nhờ t đờ nh phờ i cờ ng rờ n vờ i ông, nhờ nhờ ng lúc bờ t ông phờ i đi tờ m vờ y; nàng khoác tay nờ i lên vai ông và đờ y ông đi. Cờ ng Đờ gờ ng lờ i, phờ n đờ i, nhờ ng khi bờ đờ y đờ n cờ a, dòng ngờ ờ i tay xách nách mang chờ y loờ n đờ p vào mợt ông, và ông hiờ u ngay đờ u gì đờ ng xờ y ra.

Đêm đó trên chiờ c xe bò lờ c lờ trong dòng xe qua vùng ngoờ i ô, ông nhìn thờ y Tokyo bờ c cháy, lờ a rờ c đờ đờ i nhờ ng lờ n máy bay Mờ vút ngang. Căn nhà mà lờ c quân Nhờ t cờ p cho ông đã cháy rờ i.

Tháng tám, bom nguyên tờ đờ i xuờ ng Nagasaki và Hiroshima, Nhờ t Bờ n đờ u hàng. Không còn ai đờ sờ c nghĩ đợn vờ hoàng tờ lờ u vong. Chờ có mợt ngờ ờ i đàn bà thờ m lờ ng mờ i ngày làm thuê cho mợt xờ ng than ờ vùng quê đờ nuôi mợt ngờ ờ i chờ ng lờ n tuờ i. Ando Chie lúc này không còn là nhân viên cờ a lờ c quân Nhờ t nờ a. Buờ i sáng, nàng thờ c đờ y nờ u nờ c nóng cho chờ ng rờ i tờ t đờ i; nàng vờ n thờ, dù làm ờ xờ ng than nhờ ng lúc nào vờ nhà cũng rờ t sờ ch sờ, còn chờ ng nàng vờ n vờ y, rờ t lờ ờ i tờ m và suờ t ngày ngợi chép nhờ ng trang sách chờ Hán đã cũ nhàu.

Nhiờ u ngờ ờ i hờ i sao ông chờ ng nàng chờ ng làm viờ c gì mờ u sinh, Chie chờ cờ ờ i. Ông ờ y là mợt ông hoàng. Dù rờ t nghèo và chờ ng hờ có quyờ n uy. Ông chờ ng làm đờ ọc gì cho nàng cờ, nhờ ng nàng yêu thờ ng ông vờ i tờ t cờ sờ triu mờ n xót xa. Trong lúc ông thì đầu đờu chờ muờ n vờ quê hờ ng - nghĩa là rờ i xa nàng. Nhờ ng nờ u ông không có giờ c mờ hờ i hờ ng, liờ u ông có còn là ngờ ờ i đàn ông mà nàng thờ ng yêu không?

***

Năm năm sau. Cờ hờ i vờ nờ c lờ i đợn. Ando Chie lờ i chuyờ n bờ hành lý cho Cờ ng Đờ lên đờ ng.

Nờ c Nhờ t đã trờ lờ i thanh bình. Trờ c ngày Cờ ng Đờ vờ nờ c, bờ n bè làm tiờ c tiờ n đờ a. Ký giờ Báo Asahi cũng đợn đờ. Cờ ng ly mờ ng, nhà báo ngợ ý muờ n đờ a tin chuyờ n trờ vờ cờ a vờ hoàng thân sau gờ n bờ n mờ ờ i năm biờ t xờ.

Chuyờ n đi lờ n này bờ ng đờ ng biờ n, tờ cờ ng Kobe đờp tàu Hờ i Minh đờ n Bangkok rờ i theo đờ ng bờ qua Campuchia vờ Tây Ninh. Vì sao phờ i vờ nờ c qua cờ a khờ u Tây Ninh? Vì Viờ t Nam đờ ng thờ i kờ chiờ n tranh Viờ t Pháp, Pháp vờ n còn đờng quân ờ Nam kờ. Nhờ ng Tây Ninh nờ m trong lãnh đờ a cờ a Giáo chờ Phờ m Công Tờ c. Vờ i sờ bờ o trờ cờ a Phờ m Công Tờ c, ông có thờ lên bờ an toàn.

Ký giờ Asahi đợn dò:

- Khi ngài tờ i nờ i rờ i, xin đờ n ngay cho tôi biờ t.

Cờ ng Đờ ng m nghĩ:

- Trong nờ c hiờ n đờ ng chiờ n tranh, tin tờ c khó gờ i. Có lờ cờ tính theo hờ i trình, đờ n trung tuờ n tháng bờ y thì bờ nhân đã đợn quê nhà, quý ông có thờ đờ a tin đờ c rờ i.

Ando Chie đờ a ông đờ n bờ n cờ ng. Mùa thu, khí trờ i se lờ nh. Tiờ ng quờ kê u vang sau nhờ ng tàn cây lá đờ. Ông đi rờ i, Chie trờ lờ i căn hờ hai phòng ờ phờ Ogikubo. Con đờ ng bờ ng dài hờ n bao giờ hờ t. Ông hờ a sờ có ngày đờn nàng sang Viờ t Nam. Lúc đó nàng chờ bờ o: "Bao lâu cũng

Nội có nhợng cây tùng xanh biếc

Tác Giả: Trn Thùy Mai

Thứ Ba, 15 Tháng 3 Năm 2011 10:24

đợc". Đợc n bấy gi, mợc t mình trên con đợc ng vợc nhà, nàng mợc i thợc m thía cợc khoợc ng trợc ng chợc vợc trợc c mợc t, rợc ng có thợc nàng sợc mãi mãi mợc t mình trên đợc n đợc ng còn lợc i...

Nàng tỉp tợc khâu nhợc ng con búp bê vợc i - nhợc ng con búp bê đã nuôi sợc ng nàng và ông tỉ lúc vợc lợc i Tokyo.

Đợc n tỉ i, chợc nhà, bà Hashimoto gợc cợc a hợc i thăm nàng. Bà đem vào cho nàng mợc t gói bánh đợc o. "Trợc em xanh quá. Tôi pha cho em mợc t chén trà nóng nhợc?"

Chie uợc ng chén trà tỉ tay bà chợc nhà tỉ t bợc ng. Trà nóng làm nàng hợc i tỉ nh. Nhìn hợc p bánh đợc o xinh xợc n, nàng nhợc đợc n chợc ng. Ông ợc y vợc n thích loợc i bánh này. Nhợc ng dùng trong khi uợc ng trà Tàu - ông vợc n không quen vợc i trà Nhợc t.

Bấy gi ông ợc y đi đợc n đâu rợc i nhợc? Bà Hashimoto vuợc t tóc nàng, đợc n nàng sang phòng làm viợc cợc a chợc ng bà, giáo sợc Hashimoto Masukichi. Trên vách, giợc a nhợc ng tỉ sách đợc sợc là tỉ m bợc n đợc châu Á. Bà chợc cho Chie xem chợc nào là Nhợc t Bợc n, Thái Lan, Viợc t Nam. Chie chăm chú nhìn. Chợc ng nàng đang ợc trên vùng biợc n xanh xanh kia, ngoài khợc i cái khợc i màu hợc ng rợc t lợc n mà bà Hashimoto bợc o là nợc c Trung Hoa.

"Em đợc ng buợc n, rợc i ông ợc y sợc đợc t chí nguyợc n, sợc trợc lợc i đón em sang, em phợc i gợc ng giợc sợc c khợc e nhợc!" - Bà Hashimoto an ợc i.

Chie mợc m cợc i, nàng cúi đợc u thợc t thợc p tỉ lòng cợc m ợc n bà chợc. Chie u hôm ợc y nàng đợc n chùa Senso, bên chiợc c đợc nh lợc n nghi ngút khói nhang giợc a sân chùa, nàng vợc t nhợc khói hợc ng ợc vào nợc i lợc ng ngợc c. Lợc n trong tay áo, nàng lợc y ra sợc tỉn nhợc, đợc cúng đợc ng đợc xin mợc t lợc i nguyợc n cợc u.

Vợc sợc già hợc i nàng cợc u nguyợc n gì đợc ghi vào tỉ m thợc gợc trợc ng ngà. Nàng cúi đợc u ngợc m nghĩ. Nàng muợc n cợc u nguyợc n nhợc ng gì, chợc ng nàng sợc có quyợc n uy, sợc thành lãnh tỉ, sợc giàu sang, sợc đón nàng vợc cùng hợc ng cuợc c sợc ng cao sang? Cợc u cho chợc ng nàng sợc không quên nàng? Sợc... Thợc c lòng nàng muợc n gì?

Chie ngợc p ngợc ng mợc t lát rợc i se sợc đợc c cho vợc sợc già chép vào thợc gợc:

- Tôi là Ando Chie...Cợc u cho chợc ng tôi là Cợc ng Đợc vợc t sóng gió vợc đợc n quê nhà bình yên, sum hợc p vợc i gia đờc nh.

Vợc sợc già ngợc ng nhìn nàng. Ông đã viợc t giúp cho thiợc n nam tín nợc hàng ngàn lợc i nguyợc n. Ông nhìn Ando Chie mợc t lát nhợc muợc n hợc i đợc u gì, nhợc ng rợc i lợc i thôi, cúi xuợc ng cợc m cúi viợc t.

Khi trợc vợc nhà, nàng thợc y giáo sợc Hashimoto đang chợc trợc c cợc ng. "Ando, có tin mợc ng cho cô đây". Ông đợc a nàng tỉ nhợc t báo Asahi. "Hoàng tỉ Viợc t Nam đã vợc đợc n quê nhà sau 32 năm ly hợc ng". Chie mợc ng rợc i nợc c mợc t. Chie u hôm đó nàng làm món mì Nhợc t và sushi cá hợc i, mợc i ông bà Hashimoto đợc tỉ lòng biợc t ợc n.

Ông bà vợc rợc i, còn lợc i mợc t mình Chie trong căn hợc vợc ng lợc ng. Mợc t đợc n đợc i đã chợc m đợc t, đợc n đợc i mợc i bợc t đợc u, mợc t chợc ng đợc ng dài hun hút mà nàng sợc phợc i đi mợc t mình.

Nàng giợc tỉ báo Asahi, đợc c lợc i bài viợc t, rợc i lợc t đợc n ra nhợc ng trang sau: nhợc ng mợc c tìm nhà, tìm viợc c.

Cuợc i tháng bợc y, bợc ng bà Hashimoto đợc p cợc a căn hợc cợc a Ando Chie, hợc t hoợc ng:

- Ando, ngợc i ta vợc a đợc n đợc n cho ông nhà tôi. Cô phợc i ra ngay cợc ng Yokohama!

Chie cuợc ng quýt, hai chân run cợc m cợc p, lợc i lú lú i. Nhợc ng ngợc i phợc nợc Nhợc t đợc ng nhợc đợc c trợc i phú cho mợc t nghợc lợc c phi thợc ng, nàng kiợc m chợc thợc t nhanh cợc n hoợc ng hợc t, cợc m lợc y chiợc c ô, chợc y ra cợc a.

Bà Hashimoto tỉ t bợc ng đã kợc p thuê giúp nàng mợc t chiợc c xe ngợc a.

Trên cợc ng Yokohama vợc chiợc u, có mợc t ông già ngợc i trên chiợc c ghợc dài, ngợc n ngợc nhìn quanh vợc i đôi mợc t vô hợc n, mợc c kợc bao nhiêu ngợc i qua lợc i. Chie chợc y lợc i gợc n. Sao mợc i có mợc t tháng mà chợc ng nàng đợc i thay đợc n thợc, y phợc c nhàu nát, khuôn mợc t gợc y tỉp rám nợc ng, mái tóc bợc c

Nội có nhợng cây tùng xanh biếc

Tác Giả: Trn Thùy Mai

Thứ Ba, 15 Tháng 3 Năm 2011 10:24

---

xn đi và bê bít bĩ.

- Ông ỉi...

Chie còm lỳ tay chợng. Bàn tay ông gợy trờ xợng, nhợng vờn là bàn tay cợa ông, ông đang ỉ đây, bên nạng. "Ông ỉi, sao ông lờ i vờ đợc?". Chie hợi, nhợng ngợi đàn ông ngợn ngợ nhìn mông lung, vờ mợ t sợng sợ tuyợ t vợng, đợng nhợ không còn nhợ n ra gì chung quanh nợa. Ông chợ không ngợ t lờ m bợm: "Không vờ đợc! Không vờ đợc nợa! Không vờ nợa!".

Vợi Chie, vờ là vờ Nhợ t Bợn, vợi ông, vờ là vờ Viợ t Nam.

Hợn mợ t thợng Chie ra sợ c chăm sóc, Cợng Đợ mợi đợn đợn hợi tợ nhợ i. Ông kợ vợi nạng: tàu Hợi Minh bợ trợ c trợ c bánh lái nên đã ghé Thợng Hợi mợ t tuợn. Trong khi đó, Báo Asahi đã đợ a tin, và mợ t vờ Pháp biợ t đợ c rợng chuyợn tàu phợi cợp cợng Bangkok, đã đợn cho Bợ Ngoợ i giao Thái. Vì quan hợ giao thợng vợi Pháp, Chính phợ Thái đã không cho Cợng Đợ nhợ p cợ nhợ Thái Lan, buợ c lòng phợi theo tàu quay vờ Nhợ t Bợn.

Cợng Đợ không bao giợ còn trờ lờ i nhợ trợ c kia nợa. Tuyợ t vợng, suy sợp, ông đã hoàn toàn là mợ t ông già trái tính trái nợ t, đau ỉ m trợ n miên. Đôi khi, cảm hợ n sợ phợ n, ông ném bợ t cợ cái gì vờ đợ c vào vách. Chie phợi cợ t bợ đợ trà ông đem theo tợ Viợ t Nam thợ t kợ, mợi sáng pha trà xong nạng đợng chợ ông uợng xong, đem cợ t ỉ m chén rợi mợi dám đợi mợ t.

Cuợi mùa thu có hai ngợi khách ỉ Viợ t Nam sang ghé thăm. Hợ là hai chính khách đang có thợ lờ c, hợ a sợ tìm cách đợ a Cợng Đợ vờ nợ c.

Khách vờ rợi, Chie đợn tách chén trên bàn, đợ nhợ bợng đi. Chợ t ông nứ tay nạng:

- Nạng ỉi, nạng có tin ta còn vờ nợ c đợ c không?

Chie đợ t khay xuợng, quay lờ i cợ m cợ hai bàn tay ông, vờ vợ:

- Thiợ p tin.

- Ta cũng tin vợy. Nghe nói chợng bao lâu nợa ngợi Pháp sợ rút khợi Đợng Đợng...

Chie lau nhợng giợ t mợ hôi đang ỉ a ra trên trán ngợi đàn ông. Đợ o này ông yợ u quá, chợ mợ t cợ n xúc đợng cũng đợ làm mợ hôi toát ra đợ m đợ.

Mợy hôm sau ông bợ n chợ n đợn mợ t ngợ, lúc nào khợ e lờ i lợ t giợ nhợng thợ tợ, sách vờ đã cợ t giợ tợ bợ n mợi năm trợ c, cợ bợ c Thợ huyợ t lờ cợ a ngợi Viợ t Nam mà ông viợ t khi mợi ngoài ba mợi tuợi.

Ba mợi năm đã qua, sợ mợ nhợ cợ u nợ c không còn nợ m trong tay thợ hợ ông nợ a rợi. Nhợng nhợng bợ c thợ cũ này sợ mãi mãi là kợ niợ m rợ c rợ nhợ t cợ a đợi ông.

- Nạng cợ t kợ nhợng giợ y tợ này cho ta. Khi ta vờ nợ c, đợng bào nhợ t đợ nhợ sợ hợi đợn.

Chie đợ t chén thuợ c xuợng bàn rợi đợ lờ y nhợng tợ giợ y cũ vàng tên tay ông.

Bây giợ ông đã tin nạng thợ t sợ, ông giao cho nạng nhợng tợ giợ y này, đợi vợi ông nó còn quý hợ n cợ bợ c vàng.

- Uợng thuợ c đợ mình - Chie nhợ c. Cợng Đợ gợ t đợ u, không đợi Chie nài ép đợ dành nhợ mợi lờ n, ông bợng chén thuợ c đợng ngợ t uợng cợ n.

Gợng mợ t đang rợng rợ cợ a ông bợng nhợ nhợm lờ i, mợ t cợ n đau đang âm ỉ đợi sợ n non chợ t nhợi lên.

Chie đợ cái bát, tay kia vờ nhợ lên lờ ng chợng nhợ muợ n xoa đợ u phợ n nào cái buợ t nhợi trong cợ thợ ông. Tuợ n trợ c, bác sĩ Bợ nhợ viợ n Nihon Ika Daigaku đã nói cho nạng biợ t, Cợng Đợ đã mợ c bợ nhợng thợ gan, ông chợ còn sợng nhiợ u lờ m là ba thợng nợa.

Chie giợ kín tin đợ không cho ai hay. Nạng biợ t đây là lúc nạng phợi mợ nhợ hợ n bao giợ hợ t.

Cợng Đợ cợ uợng thuợ c cho mau khợ i bợ nhợ. Ông xem đợ xem lờ i bợ c thợ cợ a mợ y ngợi Viợ t vờ a ghé thăm thợng tám năm ngoái, bợ c thợ hợ a sợ tìm cách vờ n đợng cho ông hợ i hợng. Mợi lờ n đợ c thợ ông thợ y khợ e hợ n lên nhợ vờ a uợng mợ t thang thuợ c bợ.

Nhợng đợ n đợ u thợng tợ, sau nhiợ u cợ n đau hành hợ, Cợng Đợ cũng nhợ n ra rợng mợ nhợ cợ a

Nội có nhợng cây tùng xanh biếc

Tác Giả: Trn Thùy Mai

Thứ Ba, 15 Tháng 3 Năm 2011 10:24

---

mình đã h t.

Ông c m đôi m t m t m i, g ng nhìn th t k nh ng gì chung quanh: khung c a s nh , nh ng chi c áo Vi t may b ng l a Nh t treo trên vách, chi c ch u đ ng d i chân gi ng, nh ng v t đ ng th ng ngày c a cu c s ng l u vong t m b , gi phút này ông nhìn chúng v i ánh m t b n r n vô cùng.

M t ông đ ng l i n i khuôn m t Chie đang nhìn xu ng, v th m l ng và nh n nh c đ y yêu th ng. Ông qu qu ng n m l y tay nạng: Minh i, mình có ph i là Ph t Bà Quan Âm c a tôi không?

Đó là l n đ u tiên ông nói l i tri ân v i nàng sau bao nhiêu năm chung s ng. Nh ng nàng không hi u gì c , vì ông không bi t là mình không dùng ti ng Nh t. Nh m t b n năng, m y hôm nay ông ch nói toàn ti ng Vi t.

Chie v n cúi nhìn, v n v m t âu y m xót xa, nàng áp sát mình xu ng thân th còm cõi c a ông, tay n m l y c hai tay ông nh mu n b o: Đ ng s , có thi p đây, dù đi đ n đâu ngài cũng không cô đ c.

C ng Đ d n thi p đi.

Lúc y là năm gi 5 phút sáng m ng 6 tháng 4 năm 1951. M t mình Ando Chie úp m t khóc l ng l trên thi ông.

Ngoài c a s , hoa anh đào đang n . Hôm y là ngày đ u c a l h i hoa anh đào trên đ t Nh t.

***

C a m ra, hai ng i đàn ông theo Ando Chie b c vào căn h . Đ p vào m t h là nh ng t m hình c a K ngo i h u C ng Đ trên vách. V hoàng thân tr m ăng hai m i lăm tu i ngày m i đ n Nh t. H i ch H i Đông du Ph c Qu c, sinh viên tr ng Đ i h c Waseda, hình ch p v i Th t ng Innukai, hình ch p v i ký gi Asahi trong b a ti c long tr ng t i khách s n Đ Qu c... T t c là nh ng trang đ i đ p nh t c a C ng Đ . Còn hình nh bu n th m nh ng ngày ch đ i trên sân bay Haneda, nh ng ngày ch y lo n nghèo túng c c c, ngày v tang th ng trên c ng Yokohama... Nh ng hình nh y gi đây ch còn trong ký c Chie mà thôi.

Hai tay b ng bình tro, Ando Chie trao di c t C ng Đ cho hai con c a ông. Nàng cúi m t th m nghĩ: Th là ngài s p v nhà, gi c m c đ i c a ngài gi đây m i thành t u. Ngài lên đ ng bình an, l n này thi p không ph i gói sushi cho ngài mang đi n a r i.

Ng i con trai c c a C ng Đ đ l y bình tro di c t c a cha. M t ông đ y n c m t. Ông ng c nhiên th y ng i đàn bà Nh t này v n bình th n, nét m t trang nghiêm đ u dàng ch h i ph ng ph t bu n. Nh ng ng i con trai th hai đ ng cách đó vài b c th y r t rõ đôi bàn tay c a Chie sau khi trao xong bình tro. Đôi bàn tay y b u ch t vào nhau, nh ng móng tay qu p vào da th t, r i chúng run r y b u v iu l y đôi tay áo kimono, và đ n l t th v i gi ng co nh s p b xé rách ra.

Khi hai ng i đàn ông đi r i, Chie khép c a, qu xu ng s n. Nàng l y trong ng tay áo ra m t m u x ng và m t nhúm tro nh . Chie đã gi l i cho mình m t ph n thân th c a ch ng.

Nàng bi t mình không làm trái v i ý nguy n ông. Dù ch ng hi u ông nói gì khi s p m t nh ng nhìn vào m t ông nàng bi t, ông r t mu n l i v i nàng. Hình nh vào gi phút y ông nh n ra mình s p đi vào m t cõi xa th m, n i y ông s g i c tr n gian này là quê nhà. Và quê nhà đó, m t trong nh ng gì gi n đ và thân th ng nh t chính là Chie...

Ando Chie m t b n m i năm sau, tr c khi m t bà đ l i di chúc mu n đ c chôn cùng v i n m tro tàn c a K ngo i h u C ng Đ . Nh ng cho đ n nay l hài c t c a bà v n còn trong phòng m t t p th c a nghĩa trang Zoshigaya, n i có nh ng cây tùng xanh biếc và ti ng qu kêu man mác bu n trong nh ng bu i sáng mùa xuân.